

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

імені проф. Балацького О. Ф.

(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 2

Суми

Сумський державний університет

2016

підручники та обладнання.

Ми думаємо, що наш менталітет схожий на Західний. Що ми з легкістю зможемо зрозуміти європейців. Але при зустрічі починаємо дивуватися з їх манери поведінки, спілкування. Тому поціновувачам подорожей та тим, хто встановив або планує встановлювати ділові зв'язки з іноземцями завжди слід пам'ятати, що стиль поведінки, манери, звичаї, тобто менталітет у різних країнах має як спільні, так і відмінні риси. Отже краще заздалегідь ознайомитись з культурними традиціями того чи іншого народу, щоб нікого ненароком не образити. Або не образитись самому.

1. Ментальність. Духовність. Саморозвиток особистості /Тези доповідей та матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. За редакцією Киричука О.В., Колісника О.П., Чепи М.-Л.А. - Київ-Луцьк: Фондація імені О. Ольжича, 1994.

Науковий керівник: д.е.н., проф. Ілляшенко С.М.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ «ЛАЙФ» СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

асистент Летуновська Н.Є., студент гр. МК-31 Химочка К.О.
Сумський державний університет (Україна)

У сучасному світі страхових послуг виникає необхідність в інноваціях, які б задовольняли зростаючі потреби в цій сфері. Компанії змушені створювати нові продукти, орієнтуючись на мінливість світу і, у той самий час, надаючи захист від наслідків невизначеності в житті. Однією з найбільш вдалих ідей, що стала успішною інновацією, є «лайфове» або накопичувальне страхування. Воно є симбіозом страхового продукту та інвестиційної програми, який функціонує наступним чином: страхувальник регулярно виплачує внески, які накопичуються на його особистому рахунку. При цьому сума примножується страховою компанією шляхом вкладення в різні фінансові інструменти і по закінченню встановленого періоду, страхувальник отримує свої гроші і інвестиційний дохід [1]. Завдяки страховій складовій, його життя весь цей час є застрахованим. Відповідно, виплата відбувається і при настанні страхового випадку.

Таким чином, «лайфове» страхування є фінансовим механізмом, що дає можливість одночасно накопичувати і, відповідно, збільшувати власний капітал, а також дозволяє покривати витрати, зв'язані з різким погіршенням здоров'я, смертю та інвалідністю тощо. Необхідно зазначити, що особливістю «лайф» страхування є можливість укладання додаткових договорів, прикріплених до «базової» накопичувальної страховки. Традиційно, базовий пакет передбачає виплати при настанні «критичних» страхових випадків, зокрема, смерті. Страхові компанії, що працюють з накопичувальною системою, у її рамках пропонують розширений перелік страхування від ризиків, зв'язаних із загрозою життю, зокрема онкологія, смерть від ДТП,

нешасний випадок, інвалідність першої або другої групи, госпіталізація [2]. Кожний договір передбачає свій пакет допоміжних ризиків.

На вітчизняному ринку більшість програм «лайфового» страхування реалізують західні компанії, що враховуючи стан економіки країни, є безпосередньою перевагою для страхувальників, для яких це є гарантією збереження їх коштів, враховуючи, що договір складається на строк від 10 до 45 років. Страхувальними компаніями цей продукт часто представляється, як альтернатива державної пенсії. При цьому розмір кінцевої суми може регулювати клієнт, і він не буде залежати від трудового стажу, заробітної плати та інших факторів, що впливають на державну пенсію.

Укласти договір можна у віці від 16 до 60 років, а на момент закінчення його дії вік застрахованої особи має бути не більше 75 років. Однак накопичення пенсії, як довгострокова перспектива, є не єдиною вигодою, яка демонструється потенційному страхувальнику. Зокрема, компанії, просуваючи свій продукт, орієнтуються на всі можливі запити, зв'язані з накопиченням. Тобто аудиторія, з якою працюють страхові компанії, – це не тільки люди, що піклуються про майбутню пенсію, але й люди, які турбуються про своє майбутнє або майбутнє своїх дітей. При продажу продукту страхові агенти спираються на гарантованість виплат та страховий захист, завдяки чому такий вид накопичення більш привабливий, ніж депозити в банку. Останньою тенденцією в накопичувальному страхуванні стала поява накопичувального страхування життя з частковими виплатами страхової суми, які настають через 5, 10, 15 і т. д. років дії договору, тобто не чекаючи закінчення його терміну.

Необхідно зазначити, що подібна практика давно здобула успіх у західних країнах, так як стала одним з варіантів вкладення в майбутнє з бонусом у вигляді виплат за страховими випадками, які можуть відбутися задовго до завершення терміну за полісом. В Україні ситуація, незважаючи на тривалість існування послуги, зовсім інша. Зокрема, у західних країнах відсоток поширеності програми «лайфового» страхування становить до 95%, в Україні – лише 5-6% [3]. Більше того, у низці країн цей вид страхування є обов'язковим. Наприклад, у Канаді, «лайфове» страхування є необхідністю через те, що основні соціальні виплати, зокрема пенсійне забезпечення, – це зобов'язання страхових компаній.

Однією з найбільш вагомих причин того, що «лайфове» страхування в Україні не користується такою популярністю, як у західних країнах, є нестабільність економіки країни, для якої характерне прагнення отримати максимальний заробіток якомога швидше. Незважаючи на те, що цей напрямок на сьогодні слабозрозумений, він, як і раніше, є одним з найбільш перспективних на страховому ринку. Україна має потенціал для розвитку цього виду страхування та перспективні канали збуту, до яких відноситься співпраця з банками. Досвід західних країн, які вже усвідомили переваги «лайф» страхування, доцільно використовувати на державному рівні. Тобто такий вид страхування повинен бути обов'язковим принаймні для певних верств

населення. При цьому людина повинна мати можливість самостійно обирати компанію, з якою буде співпрацювати, що сприятиме розвитку конкуренції на страхову ринку в Україні. Для держави такий крок стане можливістю звільнитися від частини соціальних виплат, як це вже зробили деякі розвинуті країни, переключивши зобов'язання по ним на страхові компанії.

1. Белый Конст: Лайфное накопительное страхование жизни [Электронный ресурс]/ Константин Белый. - Электрон. текстовые дан.-2014.- Режим доступа: <http://atbook.km.ru/news/000525.html>, свободный.

2. Олеся Шелевер: Накопительное страхование жизни: путеводитель для новичка [Электронный ресурс]/ Олеся Шелевер. - Электрон. текстовые дан.-2015.-Режим доступа: http://www.prostobank.ua/finansovyy_gid/strahovanie/stati/nakopitelnoe_strahovanie_zhizni_putevodit_el_dlya_novichka.

3. Анна Березецкая: Рынок страхования жизни в Украине: жизнь еле теплится[Электронный ресурс]/ Анна Березецкая-Электрон. текстовые дан.-2015.-Режим доступа: http://delo.ua/finance/bezzhiznennyj-rynok-296111/?updated_new=1452017378

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО МАРКЕТИНГУ В УКРАЇНІ

асистент **Летуновська Н.Є.**, студент гр. **МК-21 Цуненко С.М.**
Сумський державний університет (Україна)

Упродовж останніх років світ переживає затяжну екологічну кризу. Стрімкий розвиток науково-технічного прогресу, з одного боку, дає змогу задовольнити вибагливі потреби сучасних споживачів, а з іншого, завдає непоправної шкоди людству. На сучасному етапі наявна тенденція підвищення рівня екологічної свідомості населення, зокрема і в Україні.

До основних екологічних проблем України можна віднести:

Забруднення повітря, на яке впливають різні чинники, основні з яких викиди забруднюючих речовин і парникових газів від автотранспорту та промисловості. Центральна геофізична обсерваторія України опублікувала рейтинг найбільш екологічно забруднених міст. Ця державна організація відстежує стан повітря у 53 українських містах. Рейтинг найбільш забруднених міст розраховується за індексом забруднення атмосфери [1]. За рейтингом на першому місці знаходиться м. Маріуполь, рівень забруднення повітря якого «дуже високий». У цю групу також потрапляють такі міста, як Ужгород, Одеса та Рівне. «Високий» рівень забруднення у містах Запоріжжя, Донецьк, Луганськ та ін. «Підвищений» рівень – у містах Київ, Черкаси, Львів, Суми та ін.

Забруднення води та водних ресурсів. Станом на 2016 рік Україна зайняла 44 місце за індексом екологічної ефективності серед 180 країн. Україна займає 62 місце за критерієм очищення стічних вод [2].

Проблема сміття і побутових відходів. Кількість сміття в Україні зростає з кожним роком. Екологи пояснюють це тим, що в Україні сміття не